

οῖτινες ήθελον νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἴδωσιν ἐκ τοῦ πλησίου τοὺς δύο κραταίους μονάρχας ἑξηκολούθουν περιπατοῦντες πρὸ αὐτῶν καὶ κυρίως πρὸ τοῦ θρανίου οὕτως ὥστε δὲ Τσάρος δυσηρεστήθη καὶ διὰ φράσεως δεικνυούσης θυμὸν ἔξεδήλωσε τοῦτο εἰς τὸν Γουλιέλμον. Οὗτος δῆμας οὐδόλως ἐνοχλούμενος ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπιθυμίας τοῦ κοινοῦ, παρηγόρησε γελῶν τὸν Τσάρον καὶ δειξας τὸν κατὰ τὴν στιγμὴν ἔκεινην διερχόμενον καὶ εὐεδάστως χαιρετῶντα Βίσμαρκ:

— Τώρα θὰ μείνωμεν ἡσυχοι, εἶπε γελῶν.

— Καὶ διατί; ἡρώτησε μετ' ἀπορίας ὁ Τσάρος.

— Διατί; Δὲν βλέπετε δὲ διέρχεται δὲ Βίσμαρκ; Αὐτὸς εἶναι διασημότερος ἡμῶν! Τώρα τὸ κοινὸν θὰ τρέξῃ ἀπὸ πίσω του καὶ θὰ ἀφήσῃ ἡμᾶς ἡσυχούς.

ΤΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

‘Οποία τις εἶναι ἡ χημικὴ σύνθεσις ἀνθρώπου βαρύνοντος 70 χιλιόγραμμα; Ἐξηκριβώθη λεπτομερέστατα ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης.

Ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι ὑπάρχουσι 13 στοιχεῖα, ὧν 5 ἀρίστα καὶ 8 στερεά. Ὁ ἀνθρώπος ἴδιος εἶναι πεπλασμένος ἐξ ὅξυγόνου καθ' ὑπερβολὴν πεπιεσμένου. Τὸ ημέτερον σῶμα περιέχει 44 χιλιόγραμμα ὅξυγόνου, οὐτινος δὲ γκοκος, ἐν συνήθει θερμοκρασία, θὰ ὑπερέβαινε τὰ 30 κυβικὰ μέτρων. Υδρογόνου μόνον 7 χιλιόγραμμα περιέχονται ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι, ἀλλὰ τὸ ὑδρογόνον εἶναι ἐλαφρότατον καὶ τὰ 7 ταῦτα χιλιόγραμμα ἀλεύθερα θὰ ἀπετέλουν ὅγκον 80 κυβικῶν μέτρων. Διὰ τοῦ ὑδρογόνου 12 ἀνθρώπων θὰ ἐπληροῦντο εύκόλως ἀρόστατον χωριτικότητος 1000 κυβικῶν μέτρων, δυνάμενον ν' ἀνασύρῃ τρεῖς καὶ τίσσαρας ἀεροπόρους.

Ἄζωτον περιέχει δὲ ἀνθρωπος μόνον 1 χιλιόγραμμον καὶ 72 γραμμάρια, χλώριον 800 γραμμάρια, φθόριον 100 γραμμάρια.

Ἐκ τῶν στερεῶν στοιχείων πλεονάζει δὲ ἄνθραξ: 22 χιλιόγραμμα. Είτα ἔρχονται δὲ φωσφόρος: 800 γραμμάρια καὶ τὸ θεῖον 100 γραμμάρια. Οὐδὲ ἵχνος πολυτίμου μετάλλου εὑρηται ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι. Μέταλλον μάλλον πλεονάζον εἶναι τὸ τιτάνιον, βάρους 1 χιλιογρ. 750 γραμμ., είτα τὸ ποτάσσιον: 80 γραμμ., τὸ σόδιον: 70 γραμμ., τὸ μαγνήσιον: 50 γραμμ. καὶ τέλος δὲ σίδηρος: 50 γραμμάρια.

Σημειωτέον δῆμας δὲ τὰ διάφορα ταῦτα συστατικὰ εὑρηται ἐν συνθέσει ποικιλωτάταις καὶ πολυπλοκωτάταις, οὐχὶ δὲ οὕτως ὡς ἀπηριθμήθησαν εὐκρινῆ καὶ χωριστά.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΜΟΛΤΚΕ

Κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς αὐλῆς τοῦ Κρεῖζω εύρισκεται δρῦς φυτευθεῖσα τῷ 1870, ὑφ' ἦν κεῖται μέγα τεμάχιον γρανίτου φέρον τὴν ἐπομένην ἐπιγραφήν: «Σεδάρ I. IX. 1870». Ἐνθεν καὶ ἔθεν τῆς εἰσόδου εἶναι τοποθετημένα δύο τηλεόβλα, προσφερθέντα εἰς τὸν στρατάρχην ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τὴν 18 Αὔγουστου 1871, εἶναι δὲ ὄρειχάλκινα τῶν 15, κυριευθέντα ἐν Σοασσών. Μεγάλη κλῖμαξ φέρει εἰς τὸν πύργον ἀνεγερθέντα κατὰ τὸν ρυθμὸν τῆς ἀναγεννήσεως. Πάντα τὰ δωμάτια αὐτοῦ εἶναι λίαν εὐρύχωρα, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἵχνος ἔχουσι πολυτελείας, οὕτε παραπετάσματα θυρῶν οὔτε τάπητας οὔτε σκίμποδας, οὐδὲν ἐνὶ λόγῳ εἶς ἔκεινων, δι' ὧν οἱ πλούσιοι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἀγαπῶσι νὰ περιβάλλωνται.

Ο Μόλτκε ἀγαπᾷ τὸ Κρεῖζω ὡς δημιούργημά του καὶ πράγματι οὕτως ἔχει, διότι ὅτε τὸ 1868 ἡγόρκεσν αὐτὸν ἡτο ἐγκαταλειευμένον καὶ παραμελημένον πρὸ πολλοῦ, ἐνῷ νῦν εἶναι ἐν τῶν ὠραιοτέρων κτημάτων τῆς χώρας τὸ περὶ τὸν πύργον ἀλσος ἐδημιουργήθη οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τοῦ στρατάρχου.

Τὸ ἀλσος τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν χαρμονὴν αὐτοῦ κατὰ τὰς θερινὰς διακοπάς. Ο στρατάρχης ἔγειρεται πάντοτε λίαν πρωΐ, ἀγνοεῖ τὰς ἀνέσεις τοῦ πρωινοῦ ἀτημελήτου. Ἐν τῷ ἴματιοφυλακίῳ αὐτοῦ οὔτε κοιτωνίτης οὔτε εύμαρίδες ὑπάρχουσι. Μόλις ἔγερθη ἐνδύεται καὶ ἔξερχεται οὐδεμία κακοκαρία καλύει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ μείνῃ ἔξω δλοκλήρους ὥρας, ἢ δὲ μόνη ὑποχώρησις, ἦν δὲν ἐπαξιοῖ νὰ κάμην εἰς τὴν βροχήν, εἶναι ἡ ἀνύψωσις τοῦ περιλακμίου τοῦ μανδύου του, ἀλλ' ὅπως πράξῃ τοῦτο, δέον νὰ βρέχῃ ραγδαίως.

Μετὰ τὸν καφέ δὲν παραθέτουσιν αὐτῷ τὴν Την ἐργάζεται ἀχρι τῆς 10ης, εἶτα ἔξερχεται φέρων ἐν τῷ θυλακίῳ τοῦ δενδροφαλίδα καὶ ράθδον περιέχουσαν πρίονα. Οὕτω δὲ βαδίζει, μόλις κύπτων ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὅγδοήκοντα ἐπτὰ ἑτῶν του.

Εἰς τὴν ἀκραν τοῦ ἀλσους εύρισκεται μικρόν τι ὑψώματα, ἐφ' οὐ νύψικομα δένδρα περιβάλλουσι τὸν περικλείοντα τὸν τάφον τῆς συζύγου του ναΐσκου. Καθ' ἑκάστην δὲ ἐπισκέπτεται τὸ ηρεμον ἔκεινο μέρος καὶ ἀσκεπῆ ἔχων τὴν κεφαλὴν ἀποθέτει ἐν ρόδον ἢ ἔτερόν τι ἄνθος ἐπὶ τῶν λειψάνων τῆς προσφιλοῦς αὐτῷ συμβίοιν.

Τὴν 1 μ. μ. δὲ κώδων ἀναγγέλλει τὸ γεῦμα εἰς δὲ παρακαθηνται δύο ἀνεψιοὶ τοῦ Μόλτκε μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των. Ο στρατάρχης ἀγαπᾷ πολὺ τὰ παιδία. Τὸ γεῦμα τελειώνει ταχέως, διότι δὲν ἀρέσκεται νὰ

μένη ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν τράπεζαν ἀγαπᾷ τὰ ἀπλᾶ φαγητά. Μετὰ τὸ γεῦμα καπνίζει ἐν σιγάρον, καὶ ἀποσύρεται ὅπως ἀναπαυθῇ περὶ τὴν μίαν ὥραν ἀναγινώσκων ἐφημερίδας.

Μετὰ μεσημερίαν, ἂν δὲ καιρὸς τὸ ἐπιτρέπη ἔξερχεται ἐφ' ἀμάξης, πάντοτε ὅμως ἀνοικτῆς. Οὐδέποτε δὲ λαμβάνει ἀλεξιθρόχιον, διότι τὸ σῶμά του εἴναι ἀπεσκληρυμένον πρὸς πᾶσαν ἀτμοσφαιρικὴν μεταβολήν.

"Οταν ἔχῃ ἐπισκέψεις καὶ η ἀποικία τῶν μικρῶν ἀνεψιῶν περιστοιχίη τὸν γηραιὸν θεῖον, παιζούσι τὸ λεγόμενον χροκέ. Τὴν 8ην μ.μ. παραθέτουσι τὸ τέιον, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον φαγητόν. Ο στρατάρχης τρώγει ὄλιγον, πίνει ὄλιγον καὶ καπνίζει ὄλιγον: ἀπεναντίας ταμβακίζει πολύ, καὶ οὐδέποτε ἔξερχεται ἀνευ τῆς ταμβακοθήκης του. Μετὰ τὸ τέιον παιζει τακτικῶς οὐδέτερον. Εἶναι δὲ γνωστόν, ὅτι οὐδεμία παρέρχεται ἐσπερὶς χωρὶς ὁ στρατάρχης νὰ παιζῇ οὐδέτερον, παιγνίδιον, ἐν φ., ὡς εἰς πάντα, εἰνε πρώτης δυνάμεως. Τὰς Κυριακὰς μεταβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Γραϊδίτες, ἀπέχουσαν ἡμίσεις ὥραν ἀπὸ τοῦ πύργου. Συνειθέστερον δὲ μεταβαίνει καὶ ἐπανέρχεται πεζός.

Καὶ ἐν ἀδείᾳ διατελῶν ὁ Μόλτκε εἴναι πάντοτε ἔτοιμος πρὸς ἔργασίαν. Πολλάκις δέχεται ἐπισκέψεις ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου, μεταβαίνοντων ὅπως δώσωσιν αὐτῷ λόγον περὶ τῆς ἀποστολῆς ή ὅπως ὑποβάλωσιν αὐτῷ ἔκθεσίν τινα, ήν ἐπακολουθοῦσιν ὥραι, ἀν οὐχὶ ὀλόκληρος ἡμέρα ἔργασίας.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Αἱ γυναῖκες εἶνε τόσῳ μᾶλλον ἀσθενεῖς ὅσῳ στηρίζονται ἐπὶ τῆς ιδίας δυνάμεως καὶ τόσῳ μᾶλλον ἰσχυραί, ὅσῳ στηρίζονται ἐπὶ τῆς ἀδυναμίας αὐτῶν.

Αἱ καρδίαι εἶνε φρονύται, ὃν οἱ φύλακες διαρκῶς καθεύδουσι.

Ἡ ὄργη, ὡς δὲ κεραυνός, ἀστραπιαίως λάμπει καὶ σθέννυται μὴ καταλείπουσα σποδόν.

Ἡ συκοφαντία εἶνε στόμα πυροβόλου θανάτου τὸν πυροβολητήν.

"Ινα ἐννοήσῃ τις πόσον δύναται νὰ μισήσῃ γυναῖκα, δέον νὰ ἐνθυμηθῇ πόσον ἡγάπησεν αὐτήν.

ΣΗΜΕΙΟΣΕΙΣ

Τοὺς λαμπροτάτους οἵους τοῦ Ρήγου κατέχει εἰς τὴν κυριότητα αὐτῆς η γερμανικὴ πόλις Βρέμη ἀποτεθειμένους ἐν ταῖς ὑπὸ τὸ δημαρχεῖον οἰναποθήκαις. Ο παλαιότατος τούτων, ὁ καλούμενος ρόδινος οἶνος οἶνος ὃς ἔπειτα ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1624. Υπολογιζομένης τῆς τιμῆς εἰς ἡν ἐπωλεῖτο ὁ τοιοῦτος οἶνος κατὰ τὸ ἔτος 1624, καὶ ἀνατοκιζομένου τοῦ χρήματος ἔκτοτε, ἔξαγεται ὅτι η ἀξία μιᾶς φάλης τοῦ ποτοῦ τούτου ἀνέρχεται νῦν εἰς τὸ μυθῶδες ποσὸν 125 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐκάστη δὲ στιγμὴ στοιχίει 15 χιλιάδας δραχμῶν. Εκ τοῦ οἴνου τούτου ἔλαβεν ὁ Γκαζίτε ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν γενεθλίων αὐτοῦ τῷ 1823 δύορον παρὰ τῆς πόλεως Βρέμης δώδεκα φιάλας πλήρεις. Τίς ποιητής ἔλαβε ποτὲ πολυτιμότερον δύορον;

Τὸ στατιστικὸν γραφεῖον τοῦ Βερολίνου ἐδημοσίευσε περὶ τῆς ἐν τῇ ὑφαλίψ κινητηρίου δυνάμεως πληροφορίας ἐξ ὧν ἀποσπόμεν τὰ ἔσχη. Τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μηχανῶν δὲν ἔχουσιν ἡλικίαν μείζονα τῶν εἰκοσιπέντε ἔτῶν. Η Γαλλία ἔχει 49, 590 μηχανὰς ἀκινήτους, 7000 κινητάς, καὶ 1850 λέθητας δι' ἀτμόπλοιαν· η Γερμανία 5900 μηχανὰς ἀκινήτους, 10000 κινητάς καὶ 1700 λέθητας δι' ἀτμόπλοιαν· η Αὐστρία 12000 μηχανὰς ἀκινήτους καὶ 2800 κινητάς. Η ὁλικὴ δύναμις τῶν ἀτμομηχανῶν ἀντιπροσωπεύει νῦν ἐν ταῖς Ἕνωμέναις Πολιτείαις, 7. 5. ἑκατομμύρια ἵππων: ἐν Ἀγγλίᾳ, 7: ἐν Γερμανίᾳ, 4, 5: ἐν Γαλλίᾳ, 3: καὶ ἐν Αὐστρίᾳ, 1. 5. Ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τούτοις δὲν περιέχεται η δύναμις τῶν κινητῶν μηχανῶν, αἵτινες ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 105,000 καὶ ἀντιπροσωπεύουσι 3 ἑκατομμύρια ἵππων. Ενδέκατον ἀτμο-ἵππου ἴσοδυναμούσητος πρὸς 21 ἀνθρώπους, η δύναμις τῶν ἐν τῇ ὑφαλίψ ἀτμομηχανῶν ἴσοδυναμεῖ ὡς ἔγγιστα πρὸς τὴν δύναμιν ἐνδέκατομμυρίου ἀνθρώπων, ἥτοι πρὸς τὴν τῶν δύο τρίτων τῶν κατοίκων τῆς γῆς.

"Ο John Jakob Astor, ὁ γνωστὸς Κροῖσος τοῦ Νέου Κόσμου ἐδώρησεν εἰς τὸ τεχνολογικὸν Μουσεῖον τῆς Νέας Υόρκης τὴν συλλογὴν τῶν δαντελῶν τῆς πρὸ δὲ λίγου ἀποικιαστής συζύγου του. Η ἐξ ἑδομήκοντα κιεβῶτιν ἀποτελουμένη αὕτη συλλογὴ ἀποτελεσθεῖσα κατὰ μέρα μέρος ἐκ δαντελῶν τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ἔχει σήμερον πραγματικὴν ἀξίαν 40,000 δολαρίων.

"Περὶ τοῦ πρὸ δὲ λίγων μηνῶν ἀποθίσαντος γηραιοῦ πληρεξούσιου Μαυρικίου φον Μόλ διηγοῦνται αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον. Ο Μόλ, ὅπως δὲοι οἱ βαθεῖας μαθήσεως γερμανοί, ἐπασχεῖν ἐκ μεγίστης ἀφαιρέσεως, ἀλλ' ὅμως διὰ σπανίας παρουσίας τοῦ πνεύματος ἐξήρχετο τάχιστα τῆς ἀμηχανίας. Εύρισκόμενός ποτε ἐν Φραγκφούρτη ὡς ἀντιπρόσωπος ἐπαρχίας τινὸς εἰς τὴν ἔθνικὴν σύνοδον ἐκάθητο ἐσπέραν τινὰ ἐν τῷ δωματίῳ του καὶ